

«آیین‌نامه کمیسیون اخلاق کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران»

فصل نخست- مواد عمومی

ماده 1- کمیسیون اخلاق کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران که بر اساس اساسنامه و منشور اخلاقی کمیته ملی المپیک تشکیل شده است، به عنوان نهادی مستقل، رفتارهای منطبق بر اصول و ارزش‌های اخلاقی و روحیه جوانمردی در حوزه ورزش را ارج نهاده و ترویج و تشویق می‌کند. این کمیسیون در راستای تحقق اهداف و سیاست‌های مندرج در اساسنامه کمیته‌های ملی و بین‌المللی المپیک و اجرایی کردن برنامه‌های مقرر در این اسناد و با هدف حفظ و ارتقاء ارزش‌ها و موازین اخلاقی در فعالیت‌های ورزشی، ضمن پذیرش نقش و اثرگذاری وزارت ورزش و جوانان در این راستا، مسئولیت نظارت بر رعایت موازین اخلاقی در امور و فعالیت‌های مرتبط با ورزش را بر عهده دارد و بر اساس مواد این آیین‌نامه به شکایات و گزارش‌های راجع به نقض این موازین و تخلفات ارتكابی رسیدگی می‌کند.

ماده 2- اصطلاحات و اختصارات مندرج در این آیین‌نامه در معانی زیر به کار می‌رود:

الف- گروه‌های المپیکی: اعضای کمیته ملی المپیک، اعضای حقیقی و حقوقی فدراسیون‌های ورزشی، شرکت‌کنندگان در مسابقات ورزشی و حامیان مالی آن‌ها، داوران، رسانه‌های ورزشی، مدیران و اعضای سازمان‌های ورزشی که در ایران به صورت ملی یا بین‌المللی فعالیت می‌کنند؛

ب- عرف اخلاقی: هر فعل یا ترک فعلی که مورد پذیرش فرهنگ حاکم بر جامعه و ورزشکاران است و با اصول اخلاقی، روح المپیک و روحیه جوانمردی انطباق دارد؛

پ- رفتار: فعل یا ترک فعلی که در این آیین‌نامه مستوجب تنبیه و یا تشویق است؛

ت- تخلف: هر رفتار غیر قانونی یا مغایر موازین اخلاقی پذیرفته شده در جامعه یا اخلاق حرفه‌ای منشور کمیته ملی و بین‌المللی المپیک که مستوجب تنبیه انتظامی است؛

ث- ورزشکار: شخص حقیقی که با عضویت در فدراسیون در سطوح باشگاهی، ملی یا بین‌المللی فعالیت ورزشی می‌کند؛

ج- باشگاه ورزشی: مؤسسه‌ای که مطابق ضوابط فنی و عمومی مقرر با مجوز وزارت ورزش و جوانان توسط اشخاص حقیقی یا حقوقی تأسیس شده و بر اصول علمی و ارزش‌های پذیرفته شده جامعه مبتنی است و در راستای تعلیم و تعمیم سلامت جسمی و روحی افراد جامعه، ایجاد فضای کسب و کار و به دست آوردن رتبه و مدال در یک یا چند رشته ورزشی فعالیت می‌کند؛

چ- کمیسیون: کمیسیون اخلاق کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران؛

ح- شعب کمیسیون: حسب مورد شعبه بدوی یا شعبه تجدیدنظر کمیسیون اخلاق کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران؛

خ- کمیته ملی: کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران؛

د- کمیته بین‌المللی: کمیته بین‌المللی المپیک؛

ذ- کمیته انضباطی: کمیته انضباطی فدراسیون‌های ورزشی؛

ر- کمیته اخلاق: کمیته اخلاق فدراسیون‌های ورزشی؛

ز- وزارت: وزارت ورزش و جوانان.

ژ- کارگروه مشترک: واحدی متشکل از نمایندگان وزارت ورزش و کمیسیون برای هماهنگی.

ماده 3- اشخاص زیر اعم از حقیقی و حقوقی مشمول این آیین‌نامه هستند:

الف- تمامی گروه‌های المپیک؛

ب- مربیان، بازیکنان و دیگر اعضای ورزشی دارای تابعیت بیگانه که به موجب قرارداد رسمی در ورزش ایران فعالیت می‌کنند؛

پ- گروه‌ها و رشته‌های ورزشی غیر المپیک که در سطوح بین‌المللی، ملی یا منطقه‌ای فعالیت ورزشی می‌کنند.

ماده 4- فدراسیون‌های ورزشی مکلف‌اند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه، کمیته اخلاق را بر اساس منشور اخلاقی کمیته ملی تشکیل دهند.

تبصره- آیین‌نامه‌های تنظیمی توسط فدراسیون‌های ورزشی پس از تأیید شورای کمیسیون لازم‌الاجرا است.

ماده 5- کمیته اخلاق هر فدراسیون متشکل از پنج عضو به شرح زیر است:

الف- رئیس کمیته که از میان فارغ‌التحصیلان رشته حقوق با معرفی رئیس فدراسیون مربوط و تأیید مجمع عمومی آن فدراسیون منصوب می‌شود؛

ب- دیگر اعضای کمیته که یکی از آن‌ها از میان فارغ‌التحصیلان رشته حقوق، دو عضو دیگر از صاحب‌نظران در حوزه ورزش و یک عضو از بین ورزشکاران رشته ورزشی مربوط توسط رئیس فدراسیون انتخاب می‌شوند.

تبصره 1- حداقل یکی از اعضای کمیته اخلاق باید از بانوان باشد.

تبصره 2- مرجع استیناف از آراء کمیته اخلاق متشکل از هفت عضو است که رئیس و دو عضو آن از میان فارغ‌التحصیلان رشته حقوق، سه عضو دیگر از صاحب‌نظران در حوزه ورزش و یک عضو از بین ورزشکاران رشته ورزشی مربوط توسط رئیس فدراسیون انتخاب می‌شوند.

تبصره 3- در صورتیکه ساختار کمیته اخلاق فدراسیون توسط مرجع بین‌المللی آن مشخص شده، فدراسیون می‌تواند برابر آن عمل نماید.

ماده 6- این آیین‌نامه نسبت به تمام تخلفات ارتكابی موضوع این آیین‌نامه در قلمرو حاکمیت زمینی، دریایی و هوایی جمهوری اسلامی ایران اعمال می‌شود و در صورتی نسبت به تخلفات ارتكابی گروه‌های المپیک خارج از قلمرو جمهوری اسلامی ایران اجرا می‌شود که تخلف موجب خدشه به حیثیت کشور گردد.

ماده 7- فدراسیون‌های ورزشی مکلف‌اند تا پانزدهم اسفند ماه هر سال، برنامه سال آتی خود را در راستای آموزش و ترویج موازین اخلاقی و فرهنگی تدوین و پس از تأیید هیأت رئیسه فدراسیون به همراه گزارش سالیانه عملکرد فدراسیون در حوزه اخلاق برای کمیسیون ارسال کنند. این برنامه شامل برگزاری دوره‌های آموزشی، همایش‌ها و مانند آن و همچنین اعتبارات پیش‌بینی شده است.

ماده 8- مرجع انتشار آراء و تمامی اعلانات موضوع این آیین‌نامه، پایگاه الکترونیکی کمیته ملی است.

فصل دوم- کمیسیون و ارکان آن

ماده 9- کمیسیون دارای ارکان زیر است:

الف- شورای کمیسیون؛

ب- رکن انتظامی شامل شعب بدوی و تجدیدنظر؛

پ- رکن اداری شامل دبیرخانه، واحد اجرا و پیگیری آراء و کارگروه مشترک.

مبحث نخست- شورای کمیسیون

ماده 10- شورای کمیسیون متشکل از دوازده عضو به شرح زیر است:

الف- رئیس کمیسیون که از بین افراد صاحب نظر در حوزه ورزش، خوش نام و غیر المپیک با پیشنهاد

رئیس کمیته ملی المپیک و تأیید مجمع عمومی انتخاب می شود؛

ب- دیگر اعضای شورای کمیسیون که به پیشنهاد رئیس کمیسیون و تأیید مجمع عمومی انتخاب می شوند.

تبصره 1- نایب رئیس و سخنگوی کمیسیون توسط رئیس کمیسیون و از میان اعضا انتخاب می شوند.

تبصره 2- حکم انتصاب رئیس کمیسیون و دیگر اعضای شورای کمیسیون توسط رئیس کمیته ملی صادر

می شود.

ماده 11- رئیس و اعضای شورای کمیسیون برای یک دوره دو ساله انتخاب می شوند. انتخاب مجدد

آن ها برای دوره های بعد در صورت حفظ شرایط موضوع بندهای «الف» تا «ت» ماده 12 این آیین نامه

بلامانع است.

ماده 12- رئیس و دیگر اعضای شورای کمیسیون باید دارای شرایط زیر باشند:

الف- تابعیت جمهوری اسلامی ایران و نداشتن تابعیت مضاعف؛

ب- التزام عملی به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران؛

پ- حسن سابقه و شهرت؛

ت- عدم محرومیت از حقوق اجتماعی به حکم مرجع صالح؛

ث- حداقل سی سال سن؛

ج- مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد یا بالاتر؛

چ- ده سال سابقه مفید در حوزه فعالیت کمیسیون.

ماده 13- در انتخاب و ترکیب اعضای شورای کمیسیون رعایت موارد زیر ضروری است:

الف- انتخاب حداقل سه نفر از میان بانوان؛

ب- معرفی یک عضو توسط کمیسیون ورزشکاران؛

پ- عدم عضویت حداقل هفت عضو در گروه های المپیک؛ اعم از عضویت در حال حاضر یا گذشته؛

ت- داشتن تحصیلات حقوقی حداقل برای شش نفر از اعضا.

ماده 14- رئیس کمیسیون و اعضای شورای کمیسیون پس از انتخاب در اولین جلسه با حضور رئیس و

دبیرکل کمیته ملی و رییس مجمع فدراسیون مراسم تحلیف را به جا می آورند. متن سوگندنامه به این شرح

است: «اکنون که به عنوان عضو شورای کمیسیون اخلاق کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران

انتخاب شده ام، در برابر ملت ایران و به ویژه جامعه ورزشی سوگند یاد می کنم که با پیروی از پهلوانان

اخلاق مدار و بر اساس روح جوانمردی حاکم بر المپیک با تکیه بر شرف و وجدان خویش پاسدار و

پشتیبان حق و عدالت باشم و در انجام وظایف خود در این منصب سعی وافر داشته و خود را از هرگونه

تأثیر پذیری و نفوذ بر خلاف حق مصون بدارم».

ماده 15- وظایف شورای کمیسیون عبارت است از:

الف- تصویب برنامه سالانه کمیسیون؛

ب- انتخاب رئیس و اعضای شعب کمیسیون و اعضای هیأت منصفه و عزل آنها.

پ- انتخاب ناظران ارشد اخلاق و عزل آن‌ها؛
ت- تهیه و تصویب شرح وظایف ارکان انتظامی کمیسیون و ناظران ارشد اخلاق؛
ث- نظارت شکلی و ماهوی بر عملکرد ناظران ارشد اخلاق و شعب کمیسیون و رسیدگی به تخلفات آن‌ها؛

ج- انتخاب چهره اخلاق سال و تجلیل از رفتارهای اخلاق‌مدار؛
چ- ارجاع پرونده به شعب کمیسیون؛
ح- نظارت شکلی و ماهوی بر آراء شعب کمیسیون و کمیته‌های اخلاق؛
خ- دیگر وظایف به شرح مواد آتی و اساس‌نامه‌های کمیته‌های بین‌المللی و ملی.
تبصره- رئیس کمیسیون می‌تواند در صورت احراز ضرورت و با توجه به موضوع جلسه، فرد یا افرادی را به عنوان مدعو به جلسات شورای کمیسیون دعوت کند. عضو مدعو بدون حق رأی در جلسه حضور می‌یابد.

ماده 16- عضویت اعضای کمیسیون به یکی از شیوه‌های زیر پایان می‌یابد:

الف- انصراف از ادامه عضویت (استعفا)؛
ب- سلب صلاحیت به دلیل رفتار غیر حرفه‌ای به تشخیص دو سوم اعضای شورای کمیسیون؛
پ- سه جلسه غیبت متوالی یا شش جلسه غیبت متناوب در طول سال.
تبصره 1- استعفای عضو به تأیید رئیس کمیسیون می‌رسد و استعفای رئیس باید مورد پذیرش مجمع عمومی قرار گیرد.
تبصره 2- تأخیر بیش از نیم ساعت در ورود به جلسه و یا تعجیل به همین میزان در خروج از آن غیبت محسوب می‌شود.

تبصره 3- خاتمه عضویت بر اساس بند «پ» این ماده منوط به تصویب حداقل دو سوم اعضای شورای کمیسیون است که با رأی‌گیری محرمانه به عمل می‌آید. در صورتی که نتیجه رأی بر تداوم عضویت فرد باشد، تکرار غیبت به شرح این بند، بدون نیاز به رأی‌گیری موجب خاتمه عضویت خواهد بود.

مبحث دوم- ارکان انتظامی

ماده 17- هر یک از شعب بدوی و تجدیدنظر کمیسیون متشکل از رئیس و دو عضو مستشار است که با معرفی دبیرخانه و رأی محرمانه حداقل دو سوم اعضای حاضر شورا انتخاب و با حکم رئیس کمیسیون برای مدت دو سال منصوب می‌شوند. دادرس یا مستشار علی‌البدل که به ترتیب در غیاب رئیس و مستشاران شعبه کمیسیون انجام وظیفه می‌کنند نیز به همین شیوه انتخاب می‌شوند.
تبصره- انتخاب اعضای اصلی و علی‌البدل برای دوره‌های بعدی در صورت حفظ صلاحیت بلامانع است.

ماده 18- رئیس و مستشاران شعب کمیسیون علاوه بر شرایط مندرج در بندهای «الف» تا «ت» ماده 12 باید دارای شرایط زیر نیز باشند:

الف- حداقل سی و پنج سال سن؛
ب- مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد یا بالاتر در رشته‌های حقوق، فقه و مبانی حقوق و یا معادل حوزوی آن؛

پ- حداقل پانزده سال سابقه فعالیت حقوقی برای رئیس شعبه تجدیدنظر، ده سال برای رئیس شعبه بدوی و مستشار شعبه تجدیدنظر و هفت سال برای مستشار شعبه بدوی.
تبصره- صاحب‌نظران رشته‌های ورزشی در شرایط مساوی نسبت به دیگر افراد اولویت خواهند داشت.

ماده 19- ارکان انتظامی کمیسیون نمی‌توانند همزمان در گروه‌های المپیک یا نهادها و تشکیلات ورزشی مسئولیت داشته باشند.

ماده 20- شعب کمیسیون می‌توانند در امر تحقیق از ناظران ارشد اخلاق که افراد آموزش‌دیده، مورد اعتماد و منتخب شورای کمیسیون هستند، استفاده کنند.

ماده 21- ناظران ارشد اخلاق علاوه بر شرایط مندرج در بندهای «الف» تا «ت» ماده 12، باید دارای شرایط زیر نیز باشند:

الف- حداقل بیست و پنج سال سن؛

ب- مدرک تحصیلی کارشناسی یا بالاتر.

تبصره- احراز صلاحیت عمومی و حرفه‌ای ناظران ارشد اخلاق با شورای کمیسیون است و برای مدت دو سال انتخاب می‌شوند.

مبحث سوم- دبیرخانه

ماده 22- کلیه امور اداری و اجرایی کمیسیون توسط دبیرخانه انجام می‌شود. دبیرخانه متشکل از دبیر و به تعداد مورد نیاز کارشناس و منشی و همچنین دارای «واحد پیگیری و اجرای آراء» و «کارگروه مشترک» است. دبیر کمیسیون که رئیس دبیرخانه نیز محسوب می‌شود، توسط رئیس کمیسیون و از بین اعضای شورای کمیسیون یا خارج از آن انتخاب می‌شود.

ماده 23- وظایف دبیرخانه عبارت است از:

الف- دریافت، ثبت و بایگانی پرونده‌ها، گزارش‌ها و شکواییه‌های واصله؛

ب- اعلام دستور جلسات شورای کمیسیون و دعوت از اعضا برای جلسات عادی و فوق‌العاده؛

پ- تهیه و تنظیم صورت‌جلسات و نگهداری آن‌ها؛

ت- ابلاغ و پیگیری مصوبات جلسات؛

ث- محاسبه میزان حق‌الجلسات و برآورد هزینه‌های برگزاری جلسات، کارگروه‌ها و همایش‌ها و اعلام آن به کمیته ملی و پیگیری مراتب تأمین و پرداخت هزینه‌ها از سوی آن مرجع؛

ج- ارسال آرای قطعی و لازم‌الاجرای صادره از شعب کمیسیون به کارگروه مشترک و پیگیری ابلاغ آن‌ها؛

چ- اجرای آرای قطعی و لازم‌الاجرای صادره از شعب کمیسیون و پیگیری اجرای آرای صادره از کمیته‌های اخلاق که به لحاظ عدم تجدیدنظرخواهی در همان مرجع قطعی شده است، از طریق واحد اجرا و پیگیری آراء؛

ح- انتشار آرای صادره از شعب کمیسیون یا کمیته‌های اخلاق به تشخیص و دستور رئیس کمیسیون؛

خ- تهیه بانک اطلاعاتی در واحد اجرا و پیگیری آراء؛

د- انجام تمام امور اداری شعب کمیسیون از قبیل ابلاغ اوقات و مواعد دادرسی و دیگر اوراق و اعلان‌های مرتبط با پرونده؛

ذ- انجام کلیه امور اداری کمیسیون؛

ر- اداره امور مربوط به ناظران ارشد اخلاق؛

ز- دیگر وظایف به شرح مواد ۱۷-۲۷-۵۸-۶۹-۸۶-۹۵

مبحث چهارم- هیأت منصفه

ماده 24- رئیس کمیسیون فهرستی مشتمل بر حداقل هشت فرد و رئیس مجمع فدراسیون نیز حداقل دو فرد صاحب‌نظر و خوش‌نام در رشته‌های ورزشی یا امور فرهنگی و اجتماعی تهیه و به شورای کمیسیون

برای رأی اعتماد معرفی می‌کنند. این افراد پس از رأی اعتماد شورای کمیسیون به عنوان عضو هیأت منصفه انتخاب و برای مدت دو سال منصوب می‌شوند. در صورت عدم انتخاب هر یک از افراد معرفی‌شده، مقامات مذکور به تعداد مردودین فرد جدید معرفی می‌کنند و این ترتیب تا تکمیل ده عضو هیأت منصفه که دو عضو تعرفه‌شده از سوی رییس مجمع فدراسیون است ادامه می‌یابد.

ماده 25- اعضای هیأت منصفه پس از انتخاب، در حضور اعضای شورای کمیسیون سوگند یاد می‌کنند که فارغ از گرایش‌های شخصی، صنفی و گروهی و با رعایت صداقت و امانت‌داری انجام وظیفه کنند.

ماده 26- اعضای هیأت منصفه علاوه بر شرایط عمومی مندرج در بندهای «الف» تا «ت» ماده 12، باید دارای شرایط زیر نیز باشند:

الف- حداقل چهار سال سن؛

ب- صاحب‌نظر در امور ورزشی یا مسائل اجتماعی و فرهنگی.

ماده 27- رسیدگی در شعبه تجدیدنظر با حضور هیأت منصفه پنج نفره به عمل می‌آید. اعضای هیأت منصفه در هر پرونده به درخواست منشی شعبه و توسط دبیر تعیین می‌شوند و در همان پرونده اظهار نظر می‌کنند.

ماده 28- عضویت در هیأت منصفه در صورت تحقق هر یک از موارد زیر به تشخیص شورای کمیسیون خاتمه می‌یابد:

الف- انصراف از ادامه عضویت (استعفا)؛

ب- غیبت در دو جلسه متوالی یا سه جلسه متناوب در طول سال؛

پ- از دست دادن صلاحیت.

تبصره 1- عضو هیأت منصفه که با عذر موجه نتواند در جلسه شعبه کمیسیون حاضر شود، مکلف است حداقل سه روز پیش از جلسه معذوریت خود را به نحو کتبی و مستدل به دبیرخانه اعلام کند.

تبصره 2- تا پیش از اعلام مراتب پذیرش انصراف از سوی شورای کمیسیون، عضو باید در جلسات شعبه حضور یابد و انجام وظیفه کند.

تبصره 3- با لغو عضویت هر عضو، مقام معرفی‌کننده ظرف سه روز فرد جایگزین را جهت بررسی شرایط و کسب رأی اعتماد به شورای کمیسیون معرفی می‌کند.

فصل سوم- تشکیل جلسات و اعتبار تصمیمات

ماده 29- جلسات شورای کمیسیون با حضور حداقل دو سوم اعضا رسمیت می‌یابد و تصمیمات آن با رأی حداقل نصف به علاوه یک حاضران معتبر است. در صورت برابری تعداد آرای موافق و مخالف، نظر هم‌سو با رئیس کمیسیون مجری است.

ماده 30- در موارد زیر تصمیم شورای کمیسیون با نظر حداقل دو سوم اعضای حاضر معتبر است:

الف- انتخاب رئیس و مستشاران شعب بدوی و تجدیدنظر کمیسیون؛

ب- تفسیر آیین‌نامه‌ها و دیگر مصوبات شورای کمیسیون یا بازنگری در آن‌ها؛

پ- انتخاب چهره شاخص اخلاقی در حوزه ورزش؛

ت- اخذ پرونده از کمیته‌های اخلاق جهت ارجاع به شعبه کمیسیون موضوع ماده 34 این آیین‌نامه؛

ث- درخواست لغو مجوز فعالیت در حوزه ورزش از مرجع صادرکننده؛

ج- تعدیل هزینه‌های دادرسی به تناسب نرخ تورم اعلام شده از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران؛

چ- تجویز اعاده دادرسی فوق‌العاده موضوع ماده 96 این آیین‌نامه؛

ح- دستور توقف اجرای حکم در صورت فرجام‌خواهی موضوع ماده 93 این آیین‌نامه.
ماده 31- جلسات شورای کمیسیون هر چهارده روز یکبار تشکیل می‌شود. جلسات فوق‌العاده به تشخیص رئیس یا به پیشنهاد هر یک از اعضا و تأیید رئیس تشکیل می‌شود.

فصل چهارم- صلاحیت شورای کمیسیون

ماده 32- تعقیب و رسیدگی به تخلفات ارتكابی در کمیته اخلاق فدراسیون مربوطه به عمل می‌آید؛ مگر آن‌که شورای کمیسیون رسیدگی در شعب خود را مناسب‌تر تشخیص دهد.

ماده 33- رسیدگی به تخلفات رئیس و اعضای هیأت رئیسه فدراسیون‌های ورزشی در صلاحیت شعب کمیسیون است.

ماده 34- چنان‌چه شورای کمیسیون رأی صادره از کمیته اخلاق را مناسب تشخیص ندهد، حسب مورد با اعلام نواقص یا نقض رأی، موضوع را جهت رسیدگی مجدد به شعبه صادر کننده رأی و یا شعبه بدوی کمیسیون ارجاع می‌کند.

ماده 35- شورای کمیسیون در صورت احراز قصور یا اطاله در رسیدگی به پرونده، مهلت مناسبی را برای شروع به تعقیب یا اتخاذ تصمیم نهایی تعیین و به فدراسیون اعلام می‌کند. در صورت عدم اقدام در مهلت مقرر، شورای کمیسیون حسب مورد جهت تعقیب یا رسیدگی، پرونده را به یکی از شعب بدوی خود ارجاع می‌کند.

ماده 36- رسیدگی به جرایم عمدی ارتكابی یا صدور رأی محکومیت قطعی از بابت این جرایم در مراجع قضایی، مانع از صلاحیت کمیته اخلاق و یا کمیسیون در رسیدگی به جنبه اخلاقی رفتار نیست. در صورت مطرح بودن هم‌زمان موضوع در مرجع قضایی، کمیسیون می‌تواند در صورت کفایت ادله، اتخاذ تصمیم کند یا رسیدگی را تا صدور رأی قطعی از مرجع قضایی متوقف کند.

تبصره- چنان‌چه رفتار ارتكابی که موجب محکومیت قطعی کیفری از ناحیه مرجع قضایی خارجی شده است طبق قوانین ایران فاقد وصف کیفری باشد، کمیسیون صلاحیت رسیدگی به جنبه اخلاقی رفتار را دارد.

ماده 37- چنان‌چه اشخاصی غیر از موارد مذکور در ماده 3 این آیین‌نامه با ارائه اظهاراتی مدعی وقوع تخلف در حوزه اخلاق ورزشی شوند، شورای کمیسیون می‌تواند ضمن دعوت از آن‌ها، مستندات را مطالبه و در صورت کفایت ادله، مراتب را جهت رسیدگی به مرجع مربوط ارسال نماید.

ماده 38- کمیسیون می‌تواند جهت حضور مأموران ارشد اخلاق در مسابقات و دیگر رویدادهای ورزشی هماهنگی لازم را به عمل آورد.

ماده 39- شورای کمیسیون مجاز است در راستای ترویج روحیه اخلاق‌مداری و جوانمردی در ورزش کشور اقدامات لازم را به عمل آورد. این شورا همچنین می‌تواند با هماهنگی کمیته ملی المپیک و در تعامل با فدراسیون‌های ورزشی، با دانشگاه‌ها، پژوهشگاه‌ها، نهادهای عمومی و تشکل‌های مردم‌نهاد فعال در این حوزه تفاهم‌نامه منعقد کند.

ماده 40- تشویق اشخاص موضوع ماده 3 این آیین‌نامه یا تقدیر از آنان به لحاظ رفتارهای شایسته در حوزه اخلاق از اختیارات شورای کمیسیون است.

تبصره: دستگاه‌های اجرایی، مراجع دولتی، عمومی و خصوصی و تشکل‌های مردم‌نهاد می‌توانند در انتخاب و معرفی افراد شاخص اخلاقی در حوزه ورزش، نظر کمیسیون را اخذ کنند.

ماده 41- شورای کمیسیون هر سال نسبت به انتخاب چهره شاخص اخلاق و معرفی وی در «روز ملی فرهنگ پهلوانی» اقدام می‌کند. رییس کمیته ملی، وزیر ورزش، سازمان‌ها، نهادها، تشکل‌های مردم‌نهاد

و دیگر مراجع مرتبط با ورزش اعم از دولتی و غیر آن می‌توانند افرادی را برای این امر به کمیسیون پیشنهاد دهند.

فصل پنجم- تشویقات، تخلفات و تنبیهات

مبحث نخست- تشویقات

ماده 42- چنانچه رفتارهای اشخاص موضوع ماده 3 این آیین‌نامه، جوانمردانه، منطبق با ارزش‌های اخلاقی و انسانی و شایسته تقدیر باشد، این اشخاص حسب مورد به شرح زیر تشویق می‌شوند:

الف- اعلام و معرفی به شورای کمیسیون جهت تقدیر؛

ب- اهدای تقدیرنامه از سوی رئیس کمیسیون، رئیس کمیته ملی یا وزیر ورزش؛

پ- تقدیر و اعلان در رسانه‌ها؛

ت- اهدای نشان عالی اخلاق ورزشی از سوی رئیس کمیته ملی؛

ث- اهدای جایزه علاوه بر یک یا دو مورد از تشویق‌های فوق‌الذکر؛

ج- معرفی به نهاد ریاست جمهوری جهت دریافت نشان ملی بر اساس اصل یکصد و بیست و نهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

تبصره: نحوه اجرای این ماده طی دستورالعمل جداگانه ای که به تصویب شورا می‌رسد انجام خواهد شد.

مبحث دوم- تخلفات و تنبیهات

ماده 43- تنبیهات اصلی اشخاص موضوع ماده 3 این آیین‌نامه مشتمل بر شش درجه به شرح زیر است:

درجه 1: تذکر شفاهی و الزام به سپری کردن دوره‌های آموزش انطباق؛

درجه 2: توبیخ کتبی با درج در سابقه؛

درجه 3: جریمه نقدی از ده میلیون تا ده میلیارد ریال؛

درجه 4: کسر امتیاز؛

درجه 5: تعلیق تمام یا بخشی از فعالیت‌های ورزشی حرفه ای و قهرمانی یا محرومیت از این فعالیت‌ها تا چهار سال؛

درجه 6: محرومیت دائم از تمام یا بخشی از فعالیت‌های ورزشی حرفه ای و قهرمانی.

تبصره 1- شورای کمیسیون می‌تواند با اخذ نظر وزارت، لغو مجوز فعالیت در حوزه ورزش را از مرجع صادرکننده مجوز درخواست کند.

تبصره 2- مرجع رسیدگی کننده می‌تواند با توجه به شدت تخلف ارتكابی و نتایج زیان‌بار ناشی از آن، مرتکب را به تنبیه درجه سه به همراه هر یک از تنبیهات موضوع دیگر درجات، محکوم کند.

تبصره 3- چنانچه رأی شعبه کمیسیون در خصوص اعضای مجمع عمومی کمیته ملی دایر بر تعلیق و محرومیت باشد، رأی صادره پس از تأیید در مجمع عمومی و در دیگر تنبیهات با تأیید هیأت اجرایی کمیته ملی اعتبار می‌یابد.

تبصره 4- تنبیهات موضوع این ماده به استثنای تنبیهات درجه سه و پنج، قابل تخفیف و تعلیق نیست.

ماده 44- در صورت سکوت این آیین‌نامه و منشور کمیته بین‌المللی نسبت به رفتار موضوع گزارش یا شکایت، تصمیم اکثریت اعضای شورای کمیسیون ملاک اعتبار است.

ماده 45- محکومیت قطعی شخص به هر یک از مجازات‌های تعزیری درجه یک تا شش موضوع ماده 19 قانون مجازات اسلامی مصوب 1392، مستوجب تنبیه مرتکب به شرح زیر است:

الف- تنبیه درجه پنج یا شش برای محکومان به حبس؛

ب- تنبیه درجه یک تا سه برای محکومان به دیگر مجازات‌ها.

تبصره- محکومیت قطعی به لحاظ ارتکاب جرایمی که احساسات جامعه را جریحه‌دار می‌کند، موجب تشدید تنبیه خواهد بود.

ماده 46- هر یک از رفتارهای زیر موجب تنبیه درجه یک تا سه است:

الف- رفتار ناقض اصول رقابت جوانمردانه و مغایر اخلاق یا عرف ورزشی؛

ب- انجام مصاحبه یا دیگر اقدامات رسانه‌ای خارج از اخلاق یا عرف ورزشی که موجب تشویش اذهان عمومی یا اضرار به غیر شود؛

پ- استعمال دخانیات توسط ورزشکار در اماکن ورزشی، اردوها و یا در انظار عمومی؛

ت- توهین به تیم حریف یا عضو آن و یا عضو تیم خودی، داور، برگزارکنندگان، تماشاچیان، اصحاب رسانه و به طور کلی اشخاص موضوع ماده 3 این آیین‌نامه از طریق فحاشی، استعمال الفاظ رکیک و یا ارتکاب اعمالی که از نظر عرف خفیف‌کننده تلقی می‌شود؛ بدون آن‌که این رفتار به سبب ویژگی ملی، قومی، نژادی یا مذهبی طرف مقابل باشد.

ماده 47- هر یک از رفتارهای زیر موجب تنبیه درجه سه یا پنج است:

الف- هر رفتار مخل نظم عمومی محل برگزاری مسابقه یا تحریک دیگران به ارتکاب چنین رفتارهایی در صورتی که منتهی به نتیجه شود؛

ب- هرگونه آزار و اذیت جسمی، روانی یا جنسی، سوء استفاده جسمی یا جنسی.

ج- تهدید تیم حریف یا عضو آن و یا عضو تیم خودی، داور، برگزارکنندگان، تماشاچیان، اصحاب رسانه و به طور کلی اشخاص موضوع ماده 3 این آیین‌نامه به ضررهای جانی، مالی یا حیثیتی اعم از آن‌که به این واسطه تقاضای وجه، مال و یا انجام فعل یا ترک فعلی را کند یا درخواستی نداشته باشد؛

ماده 48- هر یک از رفتارهای زیر موجب تنبیه درجه دو تا شش است:

الف- استتکاف بالاترین مقام مسئول فدراسیون و کمیته‌های اخلاق از ارائه برنامه و گزارش عملکرد سالانه موضوع ماده 7 این آیین‌نامه؛

ب- امتناع از اجرای آرای صادره از شعب کمیسیون یا کمیته‌های اخلاق و یا ارتکاب هر رفتاری که مخل اجرای رأی باشد؛

پ- اهمال مسئولان ورزشی یا هرگونه رفتار مؤید مسئولیت‌ناپذیری آنان که موجب اضرار به ورزش یا حیثیت کشور باشد؛

ت- پاسخ ندادن به مکاتبات و استعلامات کمیسیون یا کمیته‌های اخلاق ظرف پانزده روز؛

ث- عدم گزارش تخلف به کمیسیون یا کمیته‌های اخلاق به رغم اطلاع و یا ارائه گزارش خلاف واقع به این مراجع؛

ج- نداشتن شفافیت در امور مالی و عدم رعایت آیین‌نامه مالی، معاملاتی و اصول حسابداری؛

چ- تشکیل ندادن کمیته اخلاق توسط بالاترین مقام فدراسیون؛

ح- اخلال در فرایند رسیدگی به‌نحوی که موجب اطاله شود؛

خ- قرار دادن ارادی و آگاهانه خود در وضعیت تعارض منافع؛

د- عدم رعایت محرمانگی.

تبصره- منظور از تعارض منافع وضعیتی است که منافع، فعالیت‌ها یا روابط شخصی و خصوصی فرد، مسئولیت و تکلیف امانت‌داری و وفاداری وی به فدراسیون و به طور کلی به سازمان متبوعش را تحت

تأثیر قرار داده و مخدوش کند. چنانچه شخصی که در موقعیت تعارض منافع قرار گرفته است، به محض اطلاع با خودداری از انجام هرگونه اقدام مرتبط با فدراسیون یا سازمان متبوع، مراتب را به نحو کتبی یا شفاهی و با ذکر جزئیات به مقام مافوق خود اعلام کند، از تنبیه موضوع این ماده معاف است.

ماده 49- هر یک از رفتارهای زیر موجب تنبیه درجه سه تا شش است:

الف- ارتکاب هر رفتاری علیه حیثیت یا مصالح ملی یا بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران در حوزه ورزش؛

ب- هر رفتار مخل نظم و فعالیت تیم‌های باشگاهی و ملی که مغایر با حیثیت یا مصالح ملی یا بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران باشد؛

پ- استفاده مواد نیروزا توسط ورزشکار منوط به محکومیت قطعی وی توسط مرجع صالح و همچنین استعمال مواد مخدر، انواع محرک‌های صنعتی شامل روان‌گردان، توهم‌زا و مانند آن و یا اعتیاد به این مواد؛

ت- اظهار یا انتشار مطلب کذب علیه اشخاص حقیقی یا حقوقی که موجب اضرار به غیر یا تشویش اذهان عمومی شود.

تبصره- چنانچه نشر مطلب اشاعه فحشا محسوب شود هرچند اظهارکننده یا انتشاردهنده بتواند صحت اسناد را ثابت کند، به تنبیه موضوع بند «ت» این ماده محکوم خواهد شد.

ماده 50- هر یک از رفتارهای زیر موجب تنبیه درجه پنج یا شش است:

الف- توهین به تیم حریف یا عضو آن و یا عضو تیم خودی، داور، برگزارکنندگان، تماشاچیان، اصحاب رسانه و به طور کلی اشخاص موضوع ماده 3 این آیین‌نامه به لحاظ ویژگی ملی، قومی، نژادی یا مذهبی و از طریق فحاشی، استعمال الفاظ رکیک و یا ارتکاب اعمالی که از نظر عرف خفیف‌کننده یا تبعیض آمیز تلقی می‌شود؛

ب- شرطبندی، قمار، بخت‌آزمایی، رمالی، پول‌شویی یا تعاملات مشابه در ارتباط با مسابقات و دیگر رویدادهای ورزشی یا دخالت مستقیم یا غیرمستقیم در این امور.

ماده 51- کمیته اخلاق و شعب کمیسیون می‌توانند علاوه بر تنبیهات اصلی موضوع ماده 43 این آیین‌نامه، متناسب با رفتار ارتكابی و خصوصیات آن، متخلف را به یک یا چند تنبیه تکمیلی زیر محکوم کنند:

الف- محرومیت از شرکت در مسابقات و رویدادهای ورزشی برون‌مرزی؛

ب- حضور مؤثر در یک یا چند دوره فرهنگی و اخلاقی؛

پ- گذراندن دوره‌های روان‌پزشکی یا مشاوره؛

ت- عذرخواهی از شاکی یا عموم به نحو رسمی؛

ث- ارائه خدمات عمومی مرتبط با فعالیت‌های ورزشی؛

ج- انتشار رأی یا اعلام آن به مراجع ورزشی ملی یا بین‌المللی؛

چ- محرومیت موقت از عضویت در تیم ملی؛

ح- استرداد جوایز و لغو حکم قهرمانی؛

خ- محرومیت از شرکت در مسابقات ورزشی؛

د- محرومیت از ورود به اماکن ورزشی.

تبصره I- مدت محرومیت در تنبیه تکمیلی بیش از دو سال نخواهد بود.

تبصره 2- چنانچه محکوم در مدت اجرای تنبیه تکمیلی مفاد رأی را رعایت نکند، شعبه برای نوبت اول مدت تنبیه تکمیلی را تا یک سوم افزایش می‌دهد و در صورت تکرار، باقی‌مانده مدت تنبیه تکمیلی را به تنبیه درجه سه یا پنج تبدیل و علاوه بر تنبیه اصلی اجرا می‌کند.

ماده 52- هر شخص که دیگری را به ارتکاب تخلف تحریک، ترغیب، تطمیع یا تهدید کند یا با دسیسه، فریب یا سوء استفاده از قدرت موجب وقوع تخلف شود و یا وسیله ارتکاب تخلف را بسازد یا تهیه کند یا طریق ارتکاب را به مرتکب ارائه دهد و یا وقوع تخلف را تسهیل کند، معاون در تخلف محسوب و به همان تنبیه یا در صورت امکان به یک درجه پایین‌تر از تنبیه مقرر برای تخلف ارتکابی محکوم می‌شود.

ماده 53- اعمال هر یک از تنبیهات موضوع ماده 43 این آیین‌نامه نسبت به افراد زیر هیجده سال تمام شمسی صرفاً تنبیهات درجه یک تا سه خواهد بود.

تبصره 5-اعمال مفاد ماده 51 برای افراد زیر 18 سال نیز مجاز است

ماده 54- سرپرست و مربی ورزشکار دارای سن کمتر از هیجده سال تمام شمسی و دیگر مسئولان مربوط که مسئولیت آموزش و نظارت بر ورزشکار را بر عهده دارند- چنانچه تخلف ورزشکار منتسب به تقصیر این اشخاص باشد- بر اساس میزان تقصیر و نوع رفتار ارتکابی توسط ورزشکار تنبیه می‌شوند.

ماده 55- شخص حقوقی در صورتی دارای مسئولیت است که نماینده قانونی شخص حقوقی به نام یا در راستای منافع آن مرتکب تخلف شود. مسئولیت شخص حقوقی مانع از مسئولیت شخص حقیقی مرتکب تخلف نیست.

ماده 56- مشارکت اشخاص در عملیات اجرایی تخلف به نحوی که تخلف مستند به رفتار همه آنها باشد، صرف نظر از میزان تأثیر در وقوع تخلف، موجب تنبیه مستقل برای هر یک از شرکا است.

فصل ششم- تشدید، تعویق یا تعلیق تنبیه و یا معافیت از آن

ماده 57- چنانچه رفتار واحد با عناوین متخلفانه متعدد منطبق باشد، مرتکب به تنبیه اشد محکوم می‌شود.

ماده 58- تعدد تخلف موجب تعدد تنبیه است. چنانچه پس از اجرای تنبیه اشد، «واحد اجرا و پیگیری آراء» نظر بر تحقق اصلاح و تنبیه مرتکب داشته باشد، از طریق دبیر توقف، تخفیف یا تبدیل دیگر تنبیهات را به مرجع صادرکننده رأی قطعی پیشنهاد می‌دهد. رییس مجمع فدراسیون و رییس کمیته ملی نیز می‌تواند پیشنهادهای خود را در اجرای این ماده به کمیسیون ارائه دهد. مرجع صادرکننده رأی قطعی در صورت احراز موضوع، با اخذ تعهد از محکوم مبنی بر عدم تکرار تخلف، اجرای دیگر تنبیهات مقرر در رأی را متوقف می‌کند یا تخفیف می‌دهد و یا به نوع دیگری از تنبیه که به حال محکوم مناسب‌تر باشد، تبدیل می‌کند.

ماده 59- مرجع رسیدگی کننده می‌تواند پس از احراز تخلف مستوجب تنبیه درجه یک تا سه، با ملاحظه وضعیت فردی، خانوادگی و اجتماعی مرتکب، سوابق و اوضاع و احوالی که موجب ارتکاب تخلف شده است، پیش‌بینی اصلاح مرتکب، ابراز ندامت، نداشتن پیشینه تخلف و یا جبران ضرر و زیان ناشی از تخلف، صدور حکم را به مدت شش ماه تا دو سال به تعویق اندازد.

ماده 60- تعویق صدور حکم می‌تواند به شکل ساده یا مراقبتی باشد. در تعویق ساده مرتکب به طور کتبی متعهد می‌شود که در مدت تعیین شده توسط کمیته اخلاق یا شعبه کمیسیون مرتکب تخلف نشود. در تعویق مراقبتی مرجع رسیدگی‌کننده علاوه بر اخذ تعهد کتبی موضوع تعویق ساده، با توجه به نوع تخلف و وضعیت مرتکب برخی دستورات و تدابیر را تعیین می‌کند.

ماده 61- در صورتی که فرد در مدت تعویق صدور حکم مرتکب تخلف دیگری شود یا بدون عذر موجه دستورات و تدابیر مقرر را رعایت یا اجرا نکند، مرجع رسیدگی‌کننده قرار تعویق را لغو و حکم بر محکومیت صادر می‌کند.

ماده 62- در تخلفات درجه سه و بالاتر مرجع رسیدگی‌کننده می‌تواند پس از احراز تخلف و در صورت وجود شرایط مقرر برای تعویق صدور حکم، اجرای تمام یا قسمتی از تنبیه را برای مدت شش ماه تا دو سال معلق کند.

ماده 63- در تنبیهات دارای مدت، محکوم می‌تواند پس از اجرای یک سوم و در خصوص محرومیت دائم با سپری شدن مدت سه سال، از طریق شورای کمیسیون تعلیق باقی‌مانده مدت تنبیه را خواستار شود. شعبه صادرکننده رأی قطعی بر اساس پیشنهاد شورای کمیسیون اقدام خواهد کرد.

ماده 64- قرار تعلیق اجرای مجازات می‌تواند همانند تعویق صدور حکم به صورت مراقبتی صادر شود. چنانچه محکوم در مدت تعلیق مرتکب تخلف دیگری شود یا بدون عذر موجه دستورات یا تدابیر مقرر را رعایت یا اجرا نکند، مرجع رسیدگی‌کننده قرار تعلیق اجرای تنبیه را لغو می‌کند.

ماده 65- در تمام تنبیهات در صورت فراهم بودن شرایط تعلیق تنبیه موضوع ماده 63 این آیین‌نامه و نداشتن سابقه برخورداری از عفو، شورای کمیسیون می‌تواند تمام یا بخشی از تنبیه را عفو یا آن را به تنبیه دیگری که به حال مرتکب مناسب‌تر باشد تبدیل کند. رئیس مجمع فدراسیون و رئیس کمیته ملی نیز می‌تواند پیشنهادهای خود مبنی بر عفو یا تخفیف و یا تبدیل تنبیه را به شورای کمیسیون اعلام کند.

ماده 66- ارتکاب تخلف علیه افراد دارای سن کمتر از هیجده سال تمام شمسی یا بانوان می‌تواند موجب محکومیت به تنبیه اشد از همان درجه باشد و در این موارد مقررات تخفیف یا تعلیق تنبیه قابل اعمال نیست.

ماده 67- هرگاه شاکی در مدت یک سال از تاریخ اطلاع از وقوع رفتار به کمیته اخلاق یا کمیسیون شکایت نکند، حق شکایت او ساقط می‌شود. این امر مانع از رسیدگی به موضوع از طریق ارجاع شورای کمیسیون نیست.

ماده 68- مرور زمان در صورتی تعقیب تخلف را موقوف می‌کند که از تاریخ وقوع تخلف تا سپری شدن مواعد زیر تعقیب نشده یا از تاریخ آخرین اقدام تعقیبی یا تحقیقی تا انقضای این مواعد به صدور حکم قطعی منتهی نشده باشد:

الف- در تخلفات موجب تنبیه درجه یک تا سه با سپری شدن یک سال؛

ب- در تخلفات موجب تنبیه درجه چهار تا شش با سپری شدن دو سال.

تبصره- اجرای آراء صادره از کمیته های اخلاق یا شعب کمیسیون مشمول مرور زمان نمی‌شود.

فصل هفتم- نحوه رسیدگی و انشاء رأی

ماده 69- با وصول شکایت یا گزارش رسمی، مقام ارجاع موضوع را حسب مورد به شعبه بدوی ارجاع و یا برای کمیته اخلاق فدراسیون ورزشی مربوط ارسال می‌کند. منشی شعبه پرونده را در اولین جلسه مطرح می‌کند. چنانچه شعبه بدوی موضوع را تخلف نداند یا قابل رسیدگی تشخیص ندهد، پرونده را با صدور قرار مقتضی مختومه یا بایگانی می‌کند و در غیر این صورت وقت رسیدگی تعیین و طرفین را دعوت می‌کند.

ماده 70- گزارش‌ها و نامه‌هایی که هویت گزارش‌دهندگان و نویسندگان آنها مشخص نیست را نمی‌توان مبنای شروع به رسیدگی قرار داد؛ مگر آن‌که دلالت بر وقوع تخلف مهمی کند که بر خلاف شئون ورزشی است یا با قرآنی همراه باشد که به نظر رئیس کمیسیون برای شروع به تحقیق کفایت کند.

تبصره- ضرورت ارجاع گزارش های موضوع ماده فوق به تشخیص رئیس کمیسیون است و در صورت عدم تشخیص ضرورت، گزارش بایگانی می‌شود.

ماده 71- حضور مشتکی‌عنه یا شخص موضوع گزارش اعم از حقیقی یا حقوقی در جلسه رسیدگی الزامی است. وکیل شخص حقیقی و نماینده یا وکیل شخص حقوقی نیز می‌توانند در جلسه حاضر شوند. عدم حضور هر یک از طرفین مانع رسیدگی و اتخاذ تصمیم نخواهد بود.

ماده 72- رییس مجمع فدراسیون در موارد خاص و به تشخیص خود می‌تواند نماینده‌ای جهت حضور در جلسه رسیدگی شعبه کمیسیون معرفی کند. وقت رسیدگی از طریق کارگروه مشترک به نماینده رییس مجمع فدراسیون اعلام می‌شود. نماینده مذکور بدون مداخله در امر رسیدگی، در پایان جلسه ملاحظات خود را اعلام می‌کند. اظهارات نماینده در صورت جلسه منعکس می‌شود.

ماده 73- شعبه علاوه بر رسیدگی به دلایل مورد استناد طرفین و یا دلایل منضم به گزارش یا مندرج در آن، در چهارچوب قوانین و مقررات حاکم، هر گونه تحقیق یا اقدامی که برای کشف حقیقت لازم باشد، انجام خواهد داد.

ماده 74- اعضای شورای کمیسیون در صورت اطلاع از وقوع تخلف مکلف‌اند مراتب را در اسرع وقت به رئیس کمیسیون گزارش کنند.

ماده 75- هرگاه شعبه کمیسیون ضمن تحقیق تخلف دیگری را کشف کند که با تخلف تحت رسیدگی مرتبط نباشد، مراتب را به همراه مستندات آن به دبیرخانه کمیسیون گزارش می‌کند.

ماده 76- شعبه می‌تواند امر تحقیق را به فدراسیون‌ها، هیأت‌های ورزشی و یا مأموران ارشد اخلاق واگذار کند. این مراجع مکلف‌اند ظرف مهلت مقرر توسط شعبه نسبت به اجرای دستور اقدام و نتیجه را به نحو مکتوب گزارش کنند.

ماده 77- در موارد مهم و اموری که تعیین تکلیف آن فوریت دارد، شعبه بدوی کمیسیون می‌تواند دستور موقت دایر بر توقف فعالیت ورزشی اشخاص موضوع ماده 3 این آیین‌نامه را حداکثر برای مدت یک ماه صادر کند. این دستور موقت پس از تأیید رئیس کمیسیون قابل اجرا است و مراتب به نحو فوری به نماینده وزارت در کارگروه مشترک اعلام می‌شود. در صورت ضرورت و با تصویب شورای کمیسیون مدت دستور موقت تا یک ماه دیگر قابل تمدید است.

تبصره 1- پیشنهاد لغو دستور موقت توسط رئیس مجمع فدراسیون، رئیس کمیته ملی و یا رئیس فدراسیون بلا مانع مطرح و به تشخیص شعبه رسیدگی کننده یا رئیس کمیسیون در تمامی موارد مندرج در این ماده شعبه کمیسیون خارج از نوبت به پرونده رسیدگی و رأی صادر می‌کند. نظر شورای کمیسیون یا رئیس کمیسیون حسب مورد برای شعبه لازم‌الاتباع است

تبصره 2- صدور دستور موقت موضوع این ماده از سوی کمیته‌های اخلاق فقط برای یک ماه و با تأیید رئیس فدراسیون ممکن است و اعلام فوری مراتب به نماینده وزارت در کارگروه مشترک ضروری است. شعبه بدوی کمیسیون به اعتراض نسبت به این تصمیم رسیدگی می‌کند.

ماده 78- رؤسای کمیسیون، فدراسیون‌ها، مجمع عمومی فدراسیون و کمیته‌های اخلاق و همچنین شاکی می‌توانند صدور دستور موقت دایر بر توقف فعالیت ورزشی اشخاص موضوع ماده 3 این آیین‌نامه را درخواست کنند.

ماده 79- جلسه رسیدگی در شعبه بدوی با حضور دو عضو و در شعبه تجدیدنظر با حضور هر سه عضو و هیأت منصفه پنج نفره رسمیت می‌یابد.

ماده 80- رئیس و مستشاران شعب کمیسیون و اعضای کمیته‌های اخلاق و مرجع استیناف فدراسیون‌های ورزشی در موارد زیر باید از رسیدگی امتناع کنند و طرفین پرونده نیز می‌توانند در این موارد ایراد رد مطرح کنند:

الف- قرابت نسبی یا سببی تا درجه سوم از هر طبقه بین فرد رسیدگی‌کننده و یکی از طرفین؛
 ب- رابطه مخدومی، قیمومت، وراثت و مانند آن بین فرد رسیدگی‌کننده و یکی از طرفین؛
 پ- سابقه اظهار نظر ماهوی در همان امر تحت هر عنوان یا سمت؛
 ت- مطرح بودن پرونده کیفری یا حقوقی بین فرد رسیدگی‌کننده یا فرزند، والدین یا همسر وی با یکی از طرفین پرونده و در صورت مختومه بودن پرونده، سپری شدن کمتر از دو سال از تاریخ صدور حکم قطعی؛

ث- نفع شخصی فرد رسیدگی‌کننده یا فرزند، والدین یا همسر وی در پرونده مطروحه.

ماده 81- ایراد رد از سوی هر یک از طرفین پرونده تا پیش از صدور رأی به عمل می‌آید و مقام رسیدگی‌کننده در صورت پذیرش ایراد، قرار امتناع از رسیدگی صادر می‌کند. در این صورت حسب مورد رئیس کمیسیون یا فدراسیون فرد دیگری را جایگزین می‌کند. چنانچه مقام رسیدگی‌کننده ایراد رد را نپذیرد، ظرف همان روز با صدور قرار رد ایراد و ابلاغ آن به ایرادکننده به رسیدگی ادامه می‌دهد. این قرار ظرف دو روز از تاریخ ابلاغ قابل اعتراض است و حسب مورد رئیس کمیسیون یا فدراسیون مربوط تعیین تکلیف خواهد کرد.

ماده 82- شعبه بدوی پس از ختم رسیدگی با استعانت از خداوند متعال، تکیه بر شرف و وجدان و با توجه به محتویات پرونده در همان جلسه و یا حداکثر ظرف سه روز رأی صادر می‌کند. در صورت عدم اتفاق نظر اعضا، رأی اکثریت معتبر است. انشای رأی بر عهده رئیس شعبه است و چنانچه رئیس جزو اکثریت نباشد، رأی را بر اساس استدلال اکثریت انشا می‌کند.

ماده 83- هرگاه شخصی که علیه او اعلام تخلف شده در هیچ یک از جلسات شعبه بدوی حاضر نشود و یا لایحه ارسال نکند، شعبه رأی غیابی صادر می‌کند. چنانچه وقت رسیدگی به نحو واقعی ابلاغ شده باشد یا شعبه مراتب اطلاع شخص را از وقت دادرسی احراز کند، رأی حضوری است.

ماده 84- چنانچه اعضای هیأت منصفه به تعداد کافی در جلسه حضور نیابند، رئیس شعبه تجدیدنظر جلسه را برای یک نوبت تجدید می‌کند. در صورت حضور کمتر از سه عضو در جلسه دوم، شعبه تشکیل جلسه داده و به تشخیص خود رأی صادر و همچنین مراتب تخلف اعضای هیأت منصفه را به کمیسیون گزارش می‌کند.

ماده 85- پس از اعلام ختم رسیدگی در شعبه تجدید نظر بلافاصله اعضای هیأت منصفه به شور پرداخته و در همان جلسه نظر خود را در خصوص انتساب یا عدم انتساب تخلف به شخص و در صورت انتساب، استحقاق یا عدم استحقاق بر تخفیف را، به نحو کتبی اعلام می‌کنند. شعبه تجدیدنظر بر مبنای نظر هیأت منصفه رأی صادر می‌کند.

ماده 86- دبیرخانه کمیسیون مرجع ابلاغ اوقات و مواعد دادرسی و دیگر اوراق و اعلان‌های مرتبط با پرونده است و می‌تواند امر ابلاغ را از طریق فدراسیون ورزشی یا هیأت استانی مربوط و یا با استفاده از فن‌آوری‌های الکترونیکی انجام دهد.

تبصره- احراز صحت ابلاغ و اطلاع یافتن مخاطب با شعبه است.

فصل هشتم- بازنگری در آراء

ماده 87- محکوم حق دارد از حکم غیابی و اخواهی کند. و اخواهی در شعبه صادرکننده رأی و حسب مورد در کمیته اخلاق یا شعبه بدوی کمیسیون قابل رسیدگی است. مهلت و اخواهی پنج روز از تاریخ ابلاغ واقعی رأی است.

ماده 88- آرای صادره از کمیته‌های اخلاق ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ قابل اعتراض در شعبه استیناف فدراسیون مربوط است. در صورت عدم تشکیل شعبه استیناف در فدراسیون، شعبه بدوی کمیسیون مرجع رسیدگی به اعتراض خواهد بود و در صورت اخیر وقت رسیدگی به کمیته اخلاق اعلام می‌شود تا چنانچه لازم بداند نماینده خود را جهت دفاع از رأی معرفی کند. رأی شعبه بدوی کمیسیون در این خصوص قطعی است؛ مگر آرای مبنی بر محرومیت موقت بیش از یک سال و محرومیت دائم که ظرف پانزده روز از تاریخ ابلاغ قابل فرجام‌خواهی در شعبه تجدیدنظر کمیسیون است.

ماده 89- چنانچه آرای صادره از مرجع استیناف فدراسیون‌های ورزشی مبنی بر نقض رأی صادره از کمیته اخلاق باشد، با درخواست کمیته اخلاق مربوط قابل رسیدگی فرجامی در شعبه تجدیدنظر کمیسیون است.

ماده 90- آرای صادره از شعبه بدوی کمیسیون مبنی بر محرومیت به تنبیه درجه یک و دو یا جریمه نقدی تا پنجاه میلیون ریال قطعی است و در غیر از موارد مذکور، ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ قابل تجدیدنظرخواهی است.

ماده 91- آرای قابل تجدیدنظر اعم از محرومیت، برائت یا قرارهای منع و موقوفی تعقیب است.

ماده 92- شاکی، محکوم، رئیس فدراسیون مربوط، رییس مجمع فدراسیون و رئیس کمیسیون حق درخواست تجدیدنظر دارند.

ماده 93- آرای شعبه بدوی کمیسیون و کمیته اخلاق که به لحاظ عدم اعتراض در مهلت مقرر قطعی شده است و همچنین آراء مرجع استیناف فدراسیون‌های ورزشی چنانچه مبنی بر محرومیت دائم باشد ظرف پانزده روز از تاریخ ابلاغ قابل فرجام‌خواهی در شورای کمیسیون است. شورای کمیسیون در صورت تشخیص انطباق رأی با مقررات مربوط، آن را ابرام می‌کند و در غیر این صورت ضمن نقض رأی، پرونده را به شعبه بدوی کمیسیون ارجاع می‌دهد و شعبه مرجوع‌الیه مبتنی بر نظر کمیسیون رأی مقتضی را صادر خواهد کرد.

تبصره- فرجام‌خواهی مانع از اجرای رأی نیست؛ مگر آن که شورای کمیسیون با وصول تقاضا و پیش از اتخاذ تصمیم درباره آن، دستور توقف اجرای رأی را صادر کند. رییس مجمع فدراسیون و رییس کمیته ملی می‌توانند توقف اجرای رأی را به شورای کمیسیون پیشنهاد دهند.

ماده 94- جهات اعاده دادرسی عبارت است از:

الف- مغایرت رأی با رأی دیگر صادر شده از مراجع صالح در همان موضوع؛ بدون آن‌که سبب منطقی برای این مغایرت موجود باشد؛

ب- صدور احکام متعدد بابت یک تخلف از سوی کمیته‌های اخلاق و شعب کمیسیون؛

پ- کشف اسناد و مدارکی پس از صدور رأی که مخدوش‌کننده اعتبار رأی باشد؛

ت- به کار بردن حيله و تقلب از سوی طرف مقابل که در رسیدگی و صدور رأی مؤثر باشد؛

ث- تناقض در مفاد حکم ناشی از استناد به اصول یا مقررات حاکم؛

ج- تنبیه موضوع رأی بیش از تنبیه مقرر باشد؛

چ- صدور رأی مبنی بر اسناد مجعول.

ماده 95- در مواردی که شخص حق اعتراض به رأی را دارد باید در مهلت مقرر در این آیین‌نامه درخواست خود را برای ثبت، تقدیم دبیرخانه کمیسیون کند. در صورتیکه خارج از مهلت درخواست ارائه نماید مرجع صالح، قرار رد صادر می‌کند؛ مگر آن که معترض به رأی اثبات نماید که عدم اقدام در مهلت مقرر به سبب عذر موجه بوده است.

ماده 96- جهات زیر در تمامی مراحل رسیدگی و فرجام‌خواهی عذر موجه محسوب می‌شود:

الف- حوادث و بلایای طبیعی از قبیل سیل و زلزله و همچنین توقیف یا در حبس بودن به گونه‌ای که نتوان در مهلت مقرر درخواست اعتراض به رأی را تقدیم کرد؛

ب- بیماری یا عارضه‌ای که مانع از حرکت است؛

پ- فوت یکی از والدین، همسر یا اولاد،

ت- ماموریت رییس مجمع فدراسیون یا ترتب هر یک از عذرهای مقرر در بندهای فوق بر نماینده وی در کارگروه مشترک.

تبصره 1- تشخیص موجه بودن عذر با مرجع دارای صلاحیت بازنگری در رأی است.

تبصره 2- مهلت استناد به عذر موجه، یک ماه پس از رفع موانع موضوع بندهای «الف» و «ب»، پانزده روز پس از فوت و یک هفته پس از مراجعت رییس مجمع فدراسیون از ماموریت است.

ماده 97- در صورتی که شورای کمیسیون رأی قطعی صادره از کمیته‌های اخلاق یا شعب کمیسیون اعم از بدوی و تجدیدنظر را خلاف نص مقررات حاکم یا مغایر عرف تشخیص دهد، می‌تواند پرونده را به شعبه هم‌عرض ارجاع داده و شعبه مرجوع‌الیه مبتنی بر نظر شورای کمیسیون رأی مقتضی صادر خواهد کرد.

تبصره: رییس مجمع فدراسیون و رییس کمیته ملی نیز می‌توانند اعمال حکم موضوع این ماده را از شورای کمیسیون درخواست کنند. مفاد این ماده صرفاً برای یک نوبت قابل اعمال است.

فصل نهم - اجرای آراء

ماده 98- اجرای رأی پس از ارسال پرونده از سوی شعبه بدوی کمیسیون به دبیرخانه به عمل می‌آید.

ماده 99- «کارگروه مشترک» و «واحد اجرا و پیگیری آراء» مستقر در دبیرخانه که تحت نظارت دبیر انجام وظیفه می‌کنند مرجع اجرای آراء می‌باشند.

ماده 100- اجرای آراء قطعی و لازم‌الاجرای صادره از شعب کمیسیون و نیز پیگیری اجرای آراء صادره از کمیته‌های اخلاق که به لحاظ عدم تجدیدنظرخواهی در همان مرجع قطعی شده است و آراء صادره از مراجع استیناف فدراسیون‌های ورزشی منوط به اعلام مفاد رأی و شروع اجرای آن به محکوم از طریق دبیر خانه است. آراء صادره هم‌زمان با ابلاغ مراتب به کارگروه مشترک اطلاع‌رسانی خواهد شد.

ماده 101- دبیرخانه ظرف سه روز از تاریخ وصول رأی به، نسبت به تهیه اجراییه مشتمل بر مشخصات طرفین، مشخصات آراء صادرشده، نوع و میزان محکومیت، مهلت اجرای رأی یا فراهم کردن زمینه اجرای آن از سوی محکوم و ارائه طریق برای اجرای محکومیت اقدام می‌کند و رونوشت آن به همراه نسخه‌ای از آراء بدوی و تجدیدنظر را جهت اطلاع برای رییس مجمع فدراسیون ارسال می‌کند.

ماده 102- اجرای رأی از طریق «واحد اجرا و پیگیری آراء» مستقر در دبیرخانه کمیسیون به عمل می‌آید. این واحد می‌تواند در اجرای رأی از ناظران ارشد استفاده کند.

تبصره- رأی صادره از کمیته‌های اخلاق توسط همان مرجع اجرا می‌شود.

ماده 103- دبیرخانه مکلف است نسبت به تهیه بانک اطلاعات آراء اقدام کند. شعب کمیسیون و کمیته‌های اخلاق مکلف‌اند ظرف سه روز از تاریخ صدور رأی اعم از قطعی و غیر آن و اعم از محکومیت، برائت یا قرارهای منع و موقوفی تعقیب، نسخه‌ای از آن را برای دبیرخانه کمیسیون ارسال کنند.

ماده 104- رئیس کمیسیون در صورت تشخیص ضرورت اطلاع عموم از مفاد حکم قطعی محکومیت به تنبیهات درجه سه و بالاتر، از طریق دبیرخانه نسبت به انتشار حکم اقدام می‌کند.

ماده 105- اعلام آرای صادرشده از شعب کمیسیون به مراجع ملی و بین‌المللی ورزشی با تشخیص رئیس کمیسیون است.

تبصره- چنانچه در رأی به ضرورت اعلام آن به مراجع ملی و بین‌المللی ورزشی تصریح شده باشد، مرجع مذکور در این ماده مکلف به اعلام است.

ماده 106- در مواردی که اجرای رأی منوط به اقدام دستگاه‌های اجرایی است، واحد اجرا و پیگیری آراء مراتب را به مرجع مربوط اعلام و پیگیری می‌کند. در صورت نیاز به تسریع در اجرا و در جهت رفع موانع اجرایی، مراتب به وزارت نیز اعلام می‌شود.

ماده 107- محکوم در صورت نیاز برای اجرای رأی دعوت می‌شود و در صورت عدم حضور، رأی به نحو مقتضی اجرا می‌شود.

تبصره- در صورت امتناع محکوم از پرداخت جریمه نقدی ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ رأی قطعی، کمیته اخلاق یا شعبه بدوی با پیشنهاد واحد اجرا و پیگیری آراء می‌تواند در جلسه فوق‌العاده و بدون حضور محکوم نسبت به تبدیل محکومیت به یکی از تنبیهات از درجه بالاتر اقدام کند.

ماده 108- محکوم به پرداخت جریمه نقدی می‌تواند از واحد اجرا و پیگیری آراء درخواست تقسیط نماید. دبیر کمیسیون در صورت احراز صحت ادعای محکوم، قرار پرداخت جریمه نقدی را به نحو اقساط صادر می‌کند.

ماده 109- هرگاه محکوم پیش از انقضای مهلت یک ماه برای پرداخت جریمه نقدی حاضر شود، واحد اجرا و پیگیری آراء برای یک نوبت می‌تواند او را از پرداخت تا سی درصد جریمه نقدی معاف کند. رئیس مجمع فدراسیون و رئیس کمیته ملی نیز می‌تواند با ارائه جهات توجیهی، معافیت تا پنجاه درصد جریمه نقدی را به شورای کمیسیون پیشنهاد دهد. در صورت پذیرش این پیشنهاد، دستور اقدام به واحد اجرا و پیگیری صادر خواهد شد.

ماده 110- جریمه نقدی موضوع آرای کمیته‌های اخلاق که به لحاظ عدم تجدیدنظرخواهی در همان مرجع قطعی گردیده است و همچنین آرای صادره از مراجع استیناف فدراسیون‌های ورزشی به حساب فدراسیون واریز می‌شود. چنانچه رأی نخستین از شعبه بدوی کمیسیون صادر شده باشد، جریمه نقدی موضوع آن به حساب کمیته ملی واریز خواهد شد.

ماده 111- مبدأ محاسبه محرومیت از تمام یا بخشی از رویدادهای رسمی ورزشی و یا تعلیق تمام یا بخشی از آن، تاریخ ابلاغ رأی قطعی است و در صورت صدور دستور موقت در این راستا، مدت دستور نیز جزو ایام محرومیت محاسبه می‌شود.

فصل دهم- هزینه‌ها و حق‌الزحمه‌ها

ماده 112- منبع مالی کمیسیون، اعتبار تخصیص‌یافته از سوی کمیته ملی است.

ماده 113- هزینه دادرسی در شعبه بدوی ۵ میلیون ریال، در شعبه تجدیدنظر ده میلیون ریال و هزینه فرجام‌خواهی ۲۰ میلیون ریال است. هزینه بازنگری نسبت به رأی قطعی بر اساس مواد 89 و 97 این آیین‌نامه ... ریال است.

تبصره- شورای کمیسیون می‌تواند به تناسب شاخص تورم اعلام شده توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، هر سال یک بار مبالغ موضوع این ماده را تعدیل کند.

ماده 114- شاکی باید هزینه دادرسی را تأدیه کند و چنانچه مدعی عدم تمکن مالی جهت پرداخت هزینه باشد، به تشخیص شعبه تا زمان صدور حکم از پرداخت تمام و یا بخشی معاف می‌شود. در صورت صدور حکم به محکومیت، هزینه‌های دادرسی از محکوم علیه مطالبه می‌شود. در خصوص دیگر هزینه‌های دادرسی از قبیل دستمزد کارشناس نیز به همین ترتیب عمل خواهد شد.

ماده 115- حق الزحمه اعضای شورای کمیسیون به روش معمول در کمیته ملی و بر اساس حضور در جلسات توسط دبیر کمیسیون محاسبه و از طریق کمیته ملی پرداخت می‌شود. حق الزحمه کارشناسی اعضای شورای کمیسیون و دیگر کارشناسان حسب مورد و بر اساس اقدامات صورت گرفته توسط رئیس کمیسیون تعیین و از طریق دبیرخانه پرداخت خواهد شد.

ماده 116- حق الزحمه اعضای هیأت منصفه با توجه به تعداد جلسات حضور به تشخیص شورای کمیسیون پرداخت می‌شود.

فصل یازدهم- دیگر مقررات

ماده 117- اطلاعات پرونده در تمامی مراحل رسیدگی و همچنین مذاکرات و مصوبات شورای کمیسیون اعم از شفاهی و مکتوب محرمانه است و صرفاً با مجوز رئیس کمیسیون و از طریق پایگاه الکترونیکی کمیته ملی و یا توسط سخنگو منتشر می‌شود. عدم رعایت اصل رازداری از موجبات سلب صلاحیت اخلاقی عضو شورای کمیسیون و دبیر کمیسیون، رئیس و مستشاران شعب کمیسیون و اعضای هیأت منصفه است. این حکم به کارکنان دبیرخانه، کارگروه مشترک و واحد پیگیری و اجرای آرا نیز تسری دارد.

ماده 118- مقر کمیسیون و ارکان انتظامی آن در تهران توسط کمیته ملی تعیین می‌شود.

ماده 119- شیوه‌های اجرای این آیین‌نامه به موجب دستورالعمل‌هایی است که حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن آن توسط شورای کمیسیون تهیه و ابلاغ می‌شود.

ماده 120- در موارد سکوت این آیین‌نامه به عموماًت قوانین حاکم بر کشور به‌ویژه قوانین دادرسی مدنی و کیفری رجوع می‌شود.

ماده 121- بازنگری در این آیین‌نامه با پیشنهاد حداقل دو عضو شورای کمیسیون و تصویب سه‌چهارم اعضای این شورا امکان‌پذیر است. در این صورت مراتب به منظور تأیید به مجمع عمومی اعلام تا در صورت تصویب اجرایی شود.

ماده 122- مرجع تفسیر این آیین‌نامه، شورای کمیسیون است که رأساً یا حسب استعلام به عمل آمده از سوی مراجع مربوط در این خصوص اقدام می‌کند.

آیین‌نامه فوق در یازده فصل و مشتمل بر یکصد و بیست و دو ماده و چهل و سه تبصره در تاریخ تصویب و از تاریخ ابلاغ لازم‌الاجرا است.

صالحی امیری

رئیس کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران